

Een boekig kerstspreekje

Het buzzt en beweegt in basisschool *De Boekenwurm*. Overal krioelen kinderen door de gangen. Ze glitteren en glimmen. Ze dansen rond, rennen naar hun vrienden en gluren alvast in de lokalen. De geur van zoetheit en chocolade stroomt vanonder door ouders gedragen dienbladen vandaan. En van buiten, waar het koor zich heeft verzameld, komen de klanken van *Niets is cooler dan Kerstmis* door het glas gewaaid.

Binnen, in de warmte, schitteren de kerstbomen. Er staat er een in ieder klaslokaal. Ze zijn gevuld met zelfgemaakte knutsels en zwaar van verlichting en fruitsnacks. Eromheen liggen kleden, kussens, er staan stoelen en her en der een tafel, waarop de dienbladen worden gezet. Op het digibord knappert een haardvuur.

Maar waar het vanavond allemaal om gaat is de groeiende stapel pakjes onder de boom. Ieder kind legt er een pakje bij, zorgvuldig ingepakt en voorzien van een naam.

Het schoolteam, inclusief directeur en leesconsulent, verzamelen zich op het podium op het schoolplein. Als alle kinderen en ouders uit de gangen naar de deuren zijn gedirigeerd, wordt er samen afgeteld. Het meest bijzondere feest van het jaar is begonnen!

De directeur krijgt van de leesconsulent een groot boek aangereikt. Hij leest het verhaal van de boekenvloed voor aan de ademloos luisterende menigte. Daarna is er voor de ouders chocolademelk en erwtensoep in de schoolbibliotheek, terwijl de kinderen met de docenten naar hun lokaal gaan.

De hele school is vol verwachting. In ieder lokaal nemen de kinderen nu plaats rond de kerstboom en een voor een worden de pakjes uitgepakt. Er zitten de mooiste boeken in. Er wordt steeds luid gejuicht en daarna zacht gefluisterd door degenen die het verhaal al kennen, over waarom het hen wel of niet aansprak.

De boeken hebben de kinderen de afgelopen weken, vaak met hulp van hun docent, uitgezocht in de schoolbibliotheek.

Tussendoor wordt er gegeten en gekletst, terwijl er op de achtergrond zacht kerstmuziek speelt. Als alle boeken zijn uitgepakt kruipen de kinderen als vanzelf in de hoeken van het lokaal en op de kussens om ze te lezen. De enkeling die daar even geen behoefte aan heeft speelt een spelletje bij het digitale haardvuur. Vanavond hoeft er even helemaal niets. Tegen de tijd dat de ouders hun kinderen weer op komen halen, allemaal voorzien van een voorleesboek, klinkt er gezocht en gesteun.

Mijn boek is nog niet uit!

Geen probleem, neem mee naar huis, na de vakantie komt het wel weer terug.

Rozig van chocolade en avonturen vertrekt iedereen naar huis, om de rest van de kerstvakantie lekker weg te kruipen met een mooi verhaal. Door de ramen van de schoolbibliotheek kijkt de leesconsulent ze tevreden na. Dit is het laatste leesfeest voor haar pensioen. En ze weet nog hoe het was toen een enkele school begon met dit feest. Iemand had er iets over gelezen, als een traditie van Overzee. Niemand kon toen vermoeden dat het onder de invloed van de zich uitbreidende bibliotheken op school een vlucht zou nemen, tot lezen een onderdeel was van alle facetten van het schoolleven.

En met leesplezier, kwamen de gesprekken over boeken, de verhalen die met elkaar gedeeld konden worden, het maatwerk voor de diversiteit aan lezers die rondliepen op een school. Het Kerstfeest was het symbool geworden van de verandering die was bereikt en die ze van begin tot eind mee had gemaakt.

Een kind keek om en zwaaide haar een fijne vakantie.

Uit de lucht dwarrelden intussen de eerste sneeuwvlokken.

Vrolijk Kerstleesfeest